

Filosofijos konkursui „Laimingas žmogus“

Pasvalio r. Pumpėnų gimnazijos IG klasės mokinės

Saulės Gaigalaitės

Rašinys

Laimingas žmogus

Vieną pilkšvą lietuviškos žiemos vakarą naršiau interneto platybėse. Na, paprasčiau tariant, rinkau dovaną tėčiui. Staiga prieš mano akis iššoko didelėmis rožinėmis raidėmis juodame fone parašytas užrašas. Jis skambėjo maždaug taip: „Ar esi laimingas žmogus? Atsakyk į 10 klausimų ir sužinok.“

„Oho“, – pagalvojau, nieko sau... Man sunku rytais nuspręsti, kokias kojines mautis ar kokius dribsnius valgyti. Bet štai kompiuteris man ims ir padės atsakyti į visos žmonijos užduodamą klausimą! Į tokią dirbtinio intelekto drąsą iš karto žiūrėjau atsainiai. Kompiuteriui verčiau paliksiu nuobodžius darbus, o sau – kūrybą, meilę ir galimybę filosofuoti... Tuomet bus daug lengviau gyventi. O žinote, kas dar lengviau kai kuriems žmonėms? Lengviau, kai į tokius klausimus atsako kažkas kitas ir nereikia vargti pačiam. Manau, jog dėl to tingėjimo pasukti galvą kaltas internetas. Tačiau aš pasirinkau galvoti, nes, kaip pasakytų mano močiutė, juk tam ir turime galvą ant pečių, kuri, esant reikiamam kiekiui noro, gali daryti stebuklus.

Dar porą dienų po tos keistos apklausos apie laimę radimo negalėjau nuvyti minčių, o kas gi man yra laimė ir ar aš esu laiminga? Iš pradžių klausinėjau kitų: tėvų, brolių, sesės, paskui nuskuodžiau pas kaimynę (o tą dieną siautė baisi pūga ir kaimynė sakė: „Kokia laimė, kad tu atėjai...“). Norėjau rasti tinkamą atsakymą, tačiau šitie manęs visiškai netenkino. Nes nei žvejyba, nei indiški serialai ar kompiuteriniai žaidimai man nebuvo laimė. Taigi priėjau prie išvados, jog kiekvienam šioje žemėje esančiam žmogui laimė reiškia labai skirtingus dalykus, pojūčius, nutikimus, vietas. Negalime rasti tik vieno teisingo apibrėžimo, kas gi yra ta laimė, nes ji – jausmas, kurį patiria visiškai skirtingi žmonės ir visiškai skirtingais būdais. Būtent dėl to tai tampa taip svarbu ir unikalumu. Juk formulės, kaip būti laimingu, negali nusirašyti nuo šalia sėdinčio draugo ar nusipirkti 300 gramų laimės artimiausioje parduotuvėje. Jos net negali laimėti loterijoje. Tad kur rasti tą taip visų trokštamą laimę?

Iš tikrųjų laimė yra vienas iš stipriausių pojūčių. Laimę susikuriame patys. Ji susideda iš mažiausių dalykų bei akimirkų. Pirmieji saulės spinduliai po šaltos žiemos, žiūrėjimas į žvaigždes vėsią vasaros naktį ar iki išnaktų trunkantys pokalbiai su geriausiu draugu. Tai – laimė. Ir dar. Man laimė yra knygos. Neriū į jų pasaulius, į linksmas ir liūdnas istorijas, gyvenu ir jaučiu kartu su ten gyvenančiais veikėjais. Manau, kad neskaitantis žmogus negali būti iki galo laimingas, nes tada užsiveria durys vaizduotei, užtveriamas kelias kūrybiškumui ir sielos laisvei.

Nereikia man jokių internetinių testų. Esu laiminga, nes turiu nuostabią šeimą, puikių draugų, gyvenu laisvoje šalyje, kalbu savo senelių kalba, skaitau daug knygų, daug keliauju, vis labiau pažįstu pasaulį ir save. Būtent tai yra mano laimė! Aš esu laimingas žmogus! O Jūs?